

Osp *Populus tremula*

Nordsamisk *Suhpi*

Ospa er et tre som på samme måte som selja har egen hann- og hunn-trær. I tillegg til frøformering kan også osp formere seg ved rotskudd som kan dukke opp mange meter fra «mor-treet».

Barken på unge trær er slett og har grågul farge. Etter som trærne blir gamle sprekker barken opp og blir ru. Bladene er runde med grove, avrundete tenner. Ellers kommer bladene seint og felles tidlig. Høstbladene er fargerike med gul som hovedfarge.

På grunn av at bladstilken er flattrykt fra siden skal det lite vind til for at bladene beveger seg. Denne «skjelvingen» av ospebladene har gitt opphav til mange folkesagn og historier og er også bakgrunnen for det latinske artsnavnet *tremula*, som betyr å skjelve.

Tradisjonell bruk

Barken av osp kunne brukes til dyrefor på samme måte som barken av rogn, men siden utbredelsen av osp er begrenset i nord var ikke dette særlig vanlig. Men en ser jo ute i naturen at bark av rogn er en del av vinterføden til elgen og mange smågnagere.

Ellers er veden fra ospa spesiell ved at den ikke har særlig smak eller lukt og heller ikke fliser opp. I tillegg er den lett å bearbeide. Derfor egnet den seg godt til å lage boller, traub, fjeler og annet som kom i kontakt med matvarer. Den satte ikke smak på mat- og drikkevarer som ble oppbevart i og på gjenstander av ospeved.

Grunnen til at osp blir brukt til fyrstikker er at ospeved ikke inneholder harpiks og ikke gløder etter at en har blåst ut flammen.

Gamle ospetrær

Gamle ospetrær er viktig for fuglene fordi dette er det treet som hakkespettene foretrekker å lage reirhull i. Etterpå kan dette reirhullet overtas av andre fugler, alt fra meiser til ugler. Ja også av ekorn.

Bladene til ospa er runde

Fargerike ospeblader i skogbunnen 19. september.